

2. Stk. Udbytte af Legater, der er tillagt et Præsteembede, samt Vederlag, der er tillagt et Præsteembede for særlige Hverv, som er overdraget Præsten, tilkommer ligeledes Præsten udenfor Lønningen, medmindre det af de Bestemmelser, hvorved disse Indtægter er tillagt Embedet, fremgaar, at det oprindeligt har været Meningen, at Indtægten skulde indgaa blandt Embedets ordinære Indtægter, f. Eks. for at muliggøre Embedets Oprettelse, eller det paagældende Hverv efter Embedets Ordning er forbundet med dette som en fast Bestanddel.

§ 13.

1. Stk. Kirkeministeriet fastsætter efter at have indhentet Erklæringer fra Biskopperne, ved hvilke Sognekald og residerende Kapellanier i Købstæderne Lønnen skal være henholdsvis som i § 3, i § 4 og i § 5 anført, idet herved Hensyn tages til en nogenlunde forholds-mæssig Fordeling mellem Stifterne og til det enkelte Embedes særlige Forhold, derunder navnlig dets Betydning og Beliggenhed og Arbejdets Omfang og Art.

2. Stk. Ligeledes fastsætter Kirkeministeriet, ved hvilke residerende Kapellanier i købstadliggende Bebyggelser Lønnen skal være som i § 5 anført.

3. Stk. Hvis to hidtil selvstændige Præsteembeder sammenlægges, rykker det sammenlagte Embede op til den Løn, der er nærmets højere end den, hvori det af de sammenlagte Embeder, som er paa højest Løn, lønnes. Oprykningen gælder kun, saa længe Sammenlægningen varer, og regnes udenfor det i §§ 3—4 nævnte samlede Tal for Embeder med højest og næsthøjest Løn.

4. Stk. Ved Oprettelse af nye Embeder som Sognepræst eller som residerende Kapellan i en Købstad fastsætter Ministeriet, med hvilken af de i §§ 3—5 fastsatte Lønninger Embedet skal normeres, saaledes at der herved tages Hensyn til, at det i §§ 3—5 angivne Forhold mellem Antallet af Embeder paa de forskellige Lønninger bevarer, eventuelt ved Oprykning af et bestaaende Embede til en højere Løn.

§ 14.

Naar en Sognepræst eller en residerende Kapellan i en Købstad har været over 10 Aar i sit Embede, kan Menighedsraadet, saafremt den paagældende har Eksamensalder til et Embede med en højere Grundløn end den Embedet tillagte, efter en enstemmig Beslutning stille Forslag paa et Menighedsmøde om, at Embedet midlertidigt skal oprykkes til en højere Lønning, dog ikke udover den Lønning, der efter hans Tjenestealder vil kunne tillægges ham efter § 3. Naar Menighedsmødet giver Beslutningen sin Tilslutning med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet af de afgivne Stemmer, og Biskoppen anbefaler det, kan Ministeriet bestemme, at Oprykning skal ske. Forskellen mellem, hvad Præsten har Krav paa efter Embedets oprindelige Lønning og den højere Lønning, lignes da paa den paagældende Menighed selv. Ved Ledighed lønnes Embedet paa ny med den oprindelig for Embedet fastsatte Lønning.

§ 15.

1. Stk. De Præster, der er indtraadt i den ved Lønningsloven af 4. Oktober 1919, jfr. Lov af 1. April 1921 § 10 og Lov Nr. 341 af 28. Juni 1920 § 6, hjemlede Lønningsordning, faar ved nærværende Lovs Ikrafttræden Lønning og Tillæg efter denne Lov. Hvor der i Henhold til Lønningslov af 4. Oktober 1919 er tillagt en Præst personligt Tillæg, bevarer Retten til dette, saafremt Embedet efter denne Lov faar samme Grundløn som hidtil. Oprykkes Embedet til en højere Grundløn, nedsættes Tillæget med det Beløb, hvormed Lønnen derved stiger.